

VI. Kadarka Kupa

gyalogos természetjáró tájékozódási túraverseny

az Országos Természetjáró Tájékozódási Egyéni Bajnokság 5. fordulója
Szekszárd – Sötétvölgy, 2010. október 16.

EREDMÉNYÉRTESÍTŐ

A Kadarka Kupa idén egyéni versennyel tért vissza a bajnoki versenysorozatba. A versenyközpontot a korábbi évekhez képest új helyszínen, Sötétvölgyben rendeztük be, amely remek választásnak bizonyult: jól megközelíthető, tágas, rossz idő esetén is megfelelő menedéket nyújt versenyző és rendező számára egyaránt, konyha, vizesblokk is rendelkezésre áll. (Ivóvíz nem volt, de ennek a területet a nyáron váratlanul maga alá gyűrő özönvíz az oka, amelynek nyomai még most is érzékelhetőek voltak helyenként).

A versenyen új térképet vetettünk be, amely eredetileg az egyesületünk által nyár elején rendezett Természetjáró Gyerekek és Diákok Országos Találkozására készült, de ezt a rendezvényt a fent említett özönvíz miatt végül más helyszínre költöztettük. A térkép végső változata – többszörös módosítás után – szeptember elején készült el, de természetesen így sem lett hibátlan. Nagy segítséget jelentett a verseny előkészítésében és a pályakitűzésben is, hogy használhattuk az OCAD térképrajzoló programot, hiszen a pályák így előre benyomtatva kerültek a térképre, a szerkesztéses feladatot pedig elektronikusan is ellenőrizni tudtuk. (Köszönjük Kókai Péter versenyzőtársunk segítségét!) A verseny lebonyolításában is segítségül hívtuk az informatikát, ezért a kartonok kiértékelése a versenyző beérkezését követő öt percen belül megtörtént.

A bajnokság kiéleződésével világossá vált, hogy nagy küzdelem várható, ezért mi is igyekeztünk komolyan venni a feladatunkat. A pályát már tavasszal elkezdtük tervezni, amikor a térkép első változatát ellenőriztük a terepen, egy-egy helyszínt kétszer-háromszor is megnéztünk, így némelyik pont kihelyezésébe végül 5-6 munkaórát is befektettünk (nem véletlenül ezek lettek végül a legnehezebb és legproblémásabb pontok).

A pályakitűzés során többször bőrig áztunk, de a verseny előtti héten és (egy kisebb szemerkélést leszámítva) a verseny napján is jó időnk volt, így egészen barátságos terepviszonyok várták a résztvevőket. A férfi és női pályák ellentétes irányba haladtak, a női pálya eggyel kevesebb pontból állt. Hogy a versenytáv megfeleljen a bajnoki előírásoknak, az ellenőrző bírói bejárás után három pontot (egy egész szakaszt) kivettünk az útvonalakból.

Több versenyző a SzarvasUgrató Kupán is elindult, nekik külön gratulálunk.

	Férfi	Női
<i>Táv</i>	6870m	6140m
<i>Szint</i>	365m	340m
<i>Ellenőrző pontok száma</i>	20	19
<i>Összes induló</i>	23	6
<i>Bajnoki induló</i>	17	5

A versenyen óvás nem volt, de észrevétel a menetutasítással és néhány ponttal kapcsolatban érkezett.

A női menetutasításban két feladat szövegében rossz számadat szerepelt (bár jó helyre voltak behúzva az irányvonalak). Ezeket sikerült időben korrigálni (a rajtban, illetve az időmérőkben), így egyetlen versenyző sem került hátrányba.

A pályakitűzés fő szempontja az volt, hogy feszes, néhol kanyargós vonalvezetéssel, sok tévesztőbójával, nehéz térképolvasási feladatokkal folyamatos koncentrációra készítsük a versenyzőket. Célul tűztük ki, hogy pusztán irány- és távolságmérések mechanikus ismétlése mellett más tájékozódási módokat is használjanak a nyerni szándékozó versenyzők, néhol szükség volt a holisztikusabb, a terep egészét összefüggéseiben vizsgáló szemléletmódra. Arra törekedtünk, hogy néhány ponton a tájfutásban igen gyakori párhuzamhibák alakuljanak ki. Összesen 54 bóját, 20 lapbóját, 9 karót, 2 időmérő állomást (és négy időmérő fiatal) telepítettünk a terepre.

A versenypályán 12 ponton, illetve feladatban tévesztettek a versenyzők, így elég nagy volt a hibapontok szórása. A férfiak második pontját sokan elvétették (árok zöldben). Itt a jelleghatár beazonosítása, a domborzat kanyarulatainak felismerése és néhány távolságadat (úttól, gödröktől) segíthetett a versenyzőknek (a pályakitűzés is ezek alapján történt). A legelső bója jóval a jelleghatár alatt, a középső éppen a jelleghatáron, egy kis domborzati törésben, kiszögellésben, a felső, jó bója pedig az árok kanyarjában, a zöldben volt elhelyezve. Tekintettel a támadópontok távolságára, a zöldhatár nem túl határozott vonalára, a tévesztőket – a szabályzat szerint – 20 méterre raktuk egymástól.

Az ötös ponton (női 15.) szintén sokan hibáztak. Itt volt némi térképi pontatlanság (a jelölt metsződés nem ért ki az alsó útig, a mellette lévő kisebb hajlatok egy részét nem jelölte a térkép, illetve az alsó és felső út távolsága nagyobb volt, mint azt a térkép jelölte). A jó metsződés viszont egyértelműen beazonosítható volt (irányszöge, felső végpontja az útkereszteződésben stb.), ezért úgy döntöttünk, ebbe az árokba nem rakunk tévesztőt, a feladat itt a jó árok megtalálása lesz, a tévesztők pedig a türelmetlenebb (a felső útról előbb lekanyarodó) vagy alulról rossz szögben felfelé haladó versenyzőket fogják megzavarni.

A legtöbb tévesztés talán a 19. ponton (női 2.) adódott. Ez a legelső pontok egyike volt, amelyet kijelöltünk, legalább háromszor jártunk a helyszínen (összesen 5-6 órát), a térképhelyesbítőt külön még egyszer kiküldtük erre a területre, hogy ne legyen benne hiba (az alsó út jelölése így is pontatlan maradt). A pont nehézségét a jelleghatárok beazonosítása jelentette. Különösen a férfiak támadási iránya bizonyult nehezebbnek, a nőknél csak egyvalaki vett le rosszat. Itt a távolságok pontatlanságát kifogásolták a versenyzők (egy körön kívül lévő határkarótól, sokan nyakig érő susnyában, kidőlt fák között manőverezve mértek), de ezt nehéz figyelembe venni, tekintettel arra, hogy ugyanattól a tereptárgytól indulva különböző eredményre jutottak a versenyzők. A tévesztők a térképen jelölt, a valóságban alulról és fölülről is beazonosítható tisztások szélében voltak (vagy sokkal messzebb, nem jelölt, tisztásnak látszó helyen), csak egymás mellett helyeztük el őket, egymás fölé, azonos tisztásra – éppen a távolságmérések kiküszöbölésére – nem akartunk egyet sem tenni.

Köszönjük támogatóink és az Ifjúsági Unió Szekszárd lelkes önkénteseinek segítségét, akik biztosították a verseny zavartalan lebonyolítását, a kitűnő ellátást és a jó hangulatot.

Megtisztelőnek tartjuk, hogy ellátogattatok versenyünkre, szeretettel várunk mindenkit a következő rendezvényünkön!

2010. október 23.

A rendezők nevében:

Topán László és Dörnyei Ágnes

Bósz Borászati Kft
www.boszadrian.hu

